

PREVI SEGONA REPÚBLICA

1917

Sebastià Piera i Llobera neix a Santa Maria de Meià, a la comarca de la Noguera, fill de Cecília Llobera i Antoni Piera. El pare de Sebastià Piera va ésser el mestre de Baldomar durant molts anys i el matrimoni i els quatre fills van viure en aquesta vil·la al costat d'Artesa de Segre.

De Baldomar van anar a viure a Vilanova de la Barca i en Sebastià es traslladà a Tàrrega, a casa d'uns oncles, per preparar els darrers anys del batxillerat al Liceu que dirigia Magí Escribà. A Tàrrega, juntament amb altres alumnes del Liceu, funda la Unió d'Estudiants. També va ésser a Tàrrega on, per primer cop, entra en contacte amb el BOC (Bloc Obrer i Camperol) i amb les idees comunistes.

1934

En Sebastià es treu el batxillerat a Lleida i va amb el seu pare a Vilobí del Penedès. Però a Vilobí s'hi està poc temps ja que el seu pare vol que ell i el seu germà Josep estudiïn a Barcelona. Sebastià comença a estudiar Dret a la Universitat durant el dia i a l'Escola d'Administració de la Generalitat durant la nit. Amb altres estudiants universitaris crea el Bloc Nacionalista Escolar.

GUERRA CIVIL1936

Juliol. Marxa al front de Tardienta (Osca) i es queda allà defensant el viaducte que assegura l'aigua dels pobles de la zona. Setembre. Decideix anar a lluitar a Madrid i marxa a defensar la capital amb el regiment Engels del PSUC (Partit Socialista Unificat de Catalunya). Lluitant a la Ciudad Universitaria de Madrid el fereixen i per Nadal torna a Barcelona. Un cop recuperat va a lluitar durant dos anys al front d'Aragó.1939 Un cop acabada la guerra marxa a Tàrrega, de Tàrrega a Manresa i fins l'Agullana on es troba amb el seu germà Josep i el seu cosí.

EXILI

Entren a França, són desarmats pels gendarmes i portats fins a la costa del Rosselló. Febrer. Ingressen al **camp de concentració francès de Sant Cebrià**, són la darrera unitat republicana ha arribar-hi i els posen al camp número 18. A Sant Cebrià es troba amb el seu amic de Tàrrega, Norbert Orobitg. Malviu Al camp de concentració francès fins que dos funcionaris de l'ambaixada soviètica li proposen marxar a la Unió Soviètica.

Del Rosselló va amb tren fins a París i després a Le Havre on puja al vaixell Maria Ulianova, que el porta a ell i a altres republicans espanyols cap a la Unió Soviètica. Un cop a la Unió Soviètica és entrevistat a la fortalesa de Kronstadt i després va a Leningrad i agafa un tren cap a Moscou. De Moscou agafa un tren cap a Khàrkov, Ucraïna, on l'instal·len a ell i als seus companys en unes cases de repòs dels minaires de Donbass

Setembre. Ell i els seus companys són distribuïts per diferents parts del territori i en Sebastià fa cap a una escola de nens bascos a Kherson, vora del Mar Negre. Com

que tenia dret a demanar familiars, i ell no estava casat, va reclamar que portessin els seus pares a la Unió Soviètica.

1941

Dimitrov el convoca a la Seu de la Internacional a Moscou i ingressa a l'escola de quadres de Planernaia. Mentre està estudiant a Planernaia, el juny de 1941, els alemanys comencen la invasió de la Unió Soviètica. En Sebastià ingressa a l'exèrcit roig i va a un camp d'entrenament a les afores de Moscou. 15 d'octubre. Rep la ordre d'anar a Moscou per defensar la ciutat de la invasió nazi. La seva missió i la dels seus companys consisteix en defensar el Kremlin per la part de l'entrada principal.

1942

Agost. Ell i els seus companys marxen de Moscou direcció a Bakú, al Caucas, passant per darrera de l'exèrcit roig i fent marrada a través del Kazakhstan i el mar Aral fins a les fronteres de l'Iran, vora del desert de Karakum. Finalment, entren a Bakú per mar, vorejant el Caspi. La seva missió és ensenyar als obrers del petroli a volar els pous si les tropes alemanyes arribaven a la capital del Caucas. Novembre. Tres mesos després de la batalla de Stalingrad deixen el Caucas per tornar a Moscou ja que ha arribat una ordre de l'Estat Major demanant que es presentin davant del comandant en cap a Moscou, el general Artenev. Viatgen del Caucas a Moscou amb un avió Dakota de dos motors. El general Artenev els hi encomana una missió especial i els traslladen a la datxa de l'Osero, a 30 quilòmetres de Moscou, per tal d'entrenar-se. La missió que havien de dur a terme perseguia tres objectius: executar el Gauleiter alemany dels països bàltics, el mariscal Von Rheitel, resident a Vínlius; en segon lloc, segrestar el general en cap de la Divisió Azul, Esteban Infantes, i posar en circulació grans quantitats de marcs alemanys falsos per crear inflació a la zona ocupada pels alemanys.

1943

Un cop a Vínlius i a punt d'executar el Gauleiter alemany dels països bàltics, l'operació és anul·lada per la direcció central de la resistència lituana ja que les tropes del general Rokosovski havien trencat el front del nord i avançaven cap a Vínlius rapidament i el caos imperava en l'exèrcit alemany.

1944

Després de la missió a Vínlius tornen a Moscou i ingressa a l'escola de quadres de Nagornaia a 40 quilòmetres de la capital soviètica.

1945

11 de febrer. Es casa amb Trinitat Revoltó, una noia originària de l'Espluga de Francolí, amb la que ja feia temps que es coneixien, però amb la que comença una relació a l'escola de quadres de Nagornaia. Unes setmanes després de casar-se la parella marxa de Moscou per anar cap a França, a Tolosa. Un cop a Tolosa en Sebastià vol entrar a Catalunya per ajudar a l'enfonsament de la dictadura de Franco.

RETORN

1947

Febrer. Després de moltes reunions en Sebastià rep les instruccions per anar cap a Catalunya i actuar contra el règim franquista. La Trinitat és escollida secretaria general de la Unió de Dones de Catalunya i va cap a París.

Un cop a Barcelona en Sebastià entra en contacte amb membres del partit i comencen a organitzar-se, però el detenen juntament amb en Puig Pidemunt en un pis del carrer Julià Romea on anaven a reunir-se. El porten a la comissaria de Via Laietana i el sotmeten a trenta dies d'interrogatoris i tortures per obtenir informació sobre la lluita clandestina.

Maig. Ingressa a la presó model a l'espera de ser jutjat en un Consell de Guerra col·lectiu.

1948

13 d'octubre. És jutjat en un Consell de Guerra i el condemnen a tres anys de presó, altres companys són condemnats a pena de mort.

1949

17 de febrer. Executen els seus companys Pere i Àngel, Joaquim i Numen al Camp de la Bota a Barcelona.

Juliol. Surt de la presó Model gràcies a l'indult del 17 de juliol de 1948, un perdó que afecta als qui van ésser condemnats a penes inferiors de dotze anys. Però un cop surt de la presó el tornen a agafar per interrogar-lo a la comissaria del carrer Ample. El citen per un altre dia, però aconsegueix despistar la policia i escapar-se cap a Andorra a casa de l'oncle Llobera.

SEGON EXILI

15 d'agost. Arriba a Andorra i es troba amb el seu oncle que el cuida i l'acull a casa seva.

22 d'agost. D'Andorra marxa cap a la capital francesa per retrobar-se amb la seva germana Ramona i amb la seva dona. Al cap d'un temps de viure en la clandestinitat aconsegueix els papers per treballar i residir a França. A París neix el seu primer fill, en Sergi.

1951

22 de novembre. En Sergi pateix una descalsificació òssia i la millor manera de tractar la malaltia és ingressant el nen a l'hospital heliomarí de Banyuls. Finalment, tot i la tristesa que suposa separar-se del seu fill, decideixen ingressar el nen a l'hospital.

DEPORTACIÓ

23 de novembre. La policia francesa deté a en Sebastià i la Trini i els interroguen per saber si estan vinculats a una xarxa d'espionatge rus. No obtenen cap tipus d'informació i els deporten a Còrsega a bord del vaixell Sampiero Corso. El seu fill està a Banyuls, però la policia francesa els hi diu que ells el portaran sa i estalvi cap a Còrsega.

Desembre. Arriben a Ajaccio, a Còrsega. La Trini es posa a treballar en un taller de confecció i en Sebastià treballarà en diverses feines per poder anar subsistint. Però el que més els preocupa és que no els hi tornen el seu fill Sergi. Finalment, la Trini, amb

el recolzament de molt veïns d'Ajaccio, va a buscar el seu fill i, després de discutir-se de valent amb el director del sanatori, aconsegueix endur-se al nen a Còrsega. Gràcies al treball i als bons amics fets a Còrsega en Sebastià i la Trini milloren la seva situació i tenen dos fills més, en Joseph i l'Antoine.

1965

Acaba la seva deportació a Còrsega i poden sortir de l'illa per anar a veure els parents i amics que tenen escampats per França.

1975

Mort Franco i en Sebastià i la Trini demanen el seu passaport espanyol. Tornen a Catalunya per visitar a amics i parents que feia masses anys que no veien degut al seu exili.

2004

El president de la Generalitat, Pasqual Maragall, l'hi otorga la creu de Sant Jordi per la seva actuació en la lluita antifranquista.